No. 87. 1843.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 21 Julij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

De zaken van Spanje.

Zij leveren stof tot gewigtige beschouwingen voor hem, die tracht den gang der wereldgebeurtenissen met eenige opmerkzaamheid gade te slaan en den mogelijken invloed te berekenen, welken deze gebeurtenissen op het lot der volken voor de eerstvolgende en eene verdere toekomst hebben kunnen.

Wat bij zulke overwegingen het eerst in het oog springt, is de zonderlinge manier van oorlogen, welke men in de laatste tijden heeft ingevoerd.

Wanneer vroeger een Vorst of een Staat belust was op het grondgebied, op de rijkdommen, of de bronnen van welvaart van een ander volk, om er het zijne mede te vergrooten of te verrijken, dan zocht zulk een Vorst of Staat een voorwendsel op, hetwelk zich voor de wereld zoo regtvaardig en redelijk mogelijk voordeed; men streed dan eenen openbaren ruiterlijk aangekondigden strijd; men oorloogde zóódanig dat ieder wist dat het oorlog was, en dat iedere Staat, wiens belang daarbij betrokken was, zich *of* tot bescherming van den zwakkeren kon aangorden, *of* kon waken, dat de door den sterkeren te behalen buit niet alleen en uitsluitend door dezen genoten werd. De oorlogen hadden toen voor het minst nog iets ridderlijks, iets cordaats, iets loyaals, indien men dit woord van het oorlogvoeren bezigen mag. Men wist altans ongeveer, waaraan zich te houden.

Maar, wanneer tegenwoordig de bezittingen of bronnen van bestaan van dezen of genen Staat tot een lokaas geworden zijn voor anderen, dan strijden deze laatste daarom niet *met elkander*: dat zou te gevaarlijk of te schadelijk kunnen zijn. Neen, deze Staten blijven elkanderen voor het uiterlijke vriendelijk aanzien en bejegenen. Maar, in den boezem van het ongelukkige volk, op het grondgebied van het eigen land, naar hetwelk de lusten zich uitstrekken, wordt het oorlogsvuur ontstoken. Geene veldoversten met hun kenbaar gevolg trekken onder veldgeschrei het land in, maar vertrouwde agenten met geld, met beloften, met zaden van verdeeldheid en wantrouwen tegen de Regering of deze of gene partij gewapend, sluipen in alle stilte, bedektelijk, de grenzen over; zetten den eenen burger, de eene partij tegen de andere op; prikkelen *hier* de eerzucht, stillen *ginds* de gouddorst, verontrusten en verbitteren *elders* de godsdienstige gemoederen, en rusten niet, voor dat, ten gevolge van dit een en ander, de eene burger, de eene partij, het eene eigenbelang tegen het andere opstaat en te wapen snelt, het volk in eigene ingewanden wroet, zijne eigene krachten verslindt, zijn eigen bloed doet stroomen, opdat er eindelijk beslist worde, aan welken vreemden Staat men voortaan onderworpen of cijnsbaar wezen en wie de meeste voordeelen van het geteisterde land trekken zal.

Dit is de wijze van oorlogvoeren van den lateren tijd. Dat dezelve aan satan meer zelfs-voldoening moet verschaffen, dan de vroegere meer cordate oorlogen, — waarbij men niet met vriendelijke woorden en dangenlisten van buiten, maar met kanonvuur en sabelhouwen een volk ten onder bragt, — dat schijnt ons boven allen redelijken twijfel verheven te moeten zijn. Bloedige slagtoffers bekomt satan toch, maar wanneer hem deze door hunne medeburgers, door hunne landgenooten worden geleverd, moet zulks nog gewis zijn genot verhoogen.

Dat deze menschen-verderver ook hulp in Nederland begint te vinden: dat men ook dáár met voordacht zaden van wantrouwen, van haat en tweedragt onder de bevolking uitstrooit en de spreuk tracht in toepassing te brengen: *verdeel en heersch!* betwijfelen wij voor ons niet langer.

Wat wij bij onze verdeeldheden winnen kunnen, leert ons onze eigene geschiedenis op vele bladzijden; en zoo wij deze mogten vergeten zijn, dan kan Spanje er ons in deze dagen naar behooren tegen waarschuwen. Nog gevaarlijker is het overigens, wanneer de haarden van het twistvuur op eigen bodem staan dán wanneer de tweedragts-toortsen van buiten worden ingeworpen.

Eene volgende waarneming, waartoe men geleidt wordt, is deze: dat, helaas! de voortgang der volken in beschaving en verlichting nog geenszins de staatkunde der kabinetten tot eenen hoogeren graad van zedelijkheid heeft opgevoerd; evenmin als de volken zelve van hunne vatbaarheid zijn genezen, om door vreemd belang geleid en gedreven hun eigenbelang aan voorgespiegelde doch schier nimmer verkregen wordende voorregten of geluksgoederen ten offer te brengen.

Velen zien in de bedekte, of zelfs, zoo men zegt nu en dan meer openbare werking van den Franschen invloed op de treurige gebeurtenissen, die wij onder het oog hebben, in hoofdzaak slechts, als bron, het familie-belang van den in Frankrijk regerenden tak der Bourbons. Het huwelijk van Koningin Isabella met den Hertog van Aumale zou men, door den bloedstroom van dezen nieuwen burger-oorlog henen, willen bereiken.

Wij gelooven, dat er meer is. Wij houden het er voor, dat het voor een gewigtig deel ook de *beginselen* zijn, welke in Spanje de meest heerschende waren geworden, en ook door den Regent en zijne aanhangers worden aangekleefd, welke het hof der Tuillerien tot dusver met bekommering vervullen. Dat hof is, gelijk men weet, voor de *behoudende* beginselen gestemd, evenzeer als het kabinet, hetwelk zulks ruiterlijk heeft beleden. Wij moeten echter doen opmerken, dat men in Frankrijk, (verschillend in zoover van Nederland), onder *behoudende beginselen* verstaat: het behoud van hetgeen goed is, of nog niet bewezen is kwaad te zijn, doch de verbetering, daarentegen, van hetgeen behoorlijk gebleken is, werkelijke verbetering te behoeven, en zulks op zoodanige bezadigde en kalme wijze, dat er zoo min mogelijk *alarmes* door worden opgewekt of botsingen uit ontstaan; of aanstoot gegeven of bekommering wordt te weeg gebragt bij naburige mogendheden, welke een overwegend gewigt op den gang en de gesteldheid der Europesche aangelegenheden uitoefenen, en *kunnen* uitoefenen.

De in Spanje heerschende, min of meer revolutionaire beginselen, of met andere woorden, het verlangen naar de vestiging eener orde van zaken, voor welke dat land, evenmin als nog weinig ander in Europa, tot den noodigen graad van rijpheid gekomen is; — de nabuurschap, daarenboven, van dit land van Frankrijk, waar zich mede zoovele voorstanders bevinden van eenen vooruitgang, welke, zonder genoegzaam bezadigd overleg, bij de verwezenlijking hunner wenschen, weldra meer zouden gesloopt zien dan opgebouwd of verbeterd, — dit een en ander moest wel aan een brein als dat van Lodewijk Philips als eene bedenkelijkheid voorkomen: 1°. voor Spanje zelve; 2°. voor Frankrijk; 3°. voor de rust en den vrede van Europa, — voor welke deze Vorst, in eenen zedelijken zin, zich geroepen kan achten, te waken.

(*Het vervolg hierna.*)

Publicatie.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der STAD VLISSINGEN;

Brengen bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat van heden af tot den 18 Augustus eerstkomende, de gezegelde Patentbladen voor de dienst van 1843/4, volgens art. 25 der wet van den 21 Mei 1819 (Staatsblad No. 34) ter Stedelijke Griffie zijn verkrijgbaar gesteld en dat de tijd tot afhaling is bepaald, dagelijks van 's morgens 10 tot des middags ten 12 uren.

Wordende de belanghebbenden mitsdien aangemaand zich ter bekoming hunner patenten binnen den bepaalden tijd aan te melden, met overlegging van het reçu hetwelk aan hun voor de ontvangst van het billet van aangifte is afgegeven, zullende zoodra dien tijd zal verstreken zijn, de patenten overeenkomstig de bepalingen der wet aan de woningen der belanghebbenden tegen betaling der vastgestelde retributie worden bezorgd.

Burgemeester en Wethouders vermeenen de belanghebbenden wijders te moeten opmerkzaam maken op den inhoud van art. 2 der wet van den 24 April 1843 (Staatsblad No. 16.) waarbij bepaald wordt, dat aan de patentpligtigen bij art. 1 dier wet bedoeld, hoedanige zijn, slijters in wijnen, sterke dranken, likeuren enz., tappers, wijnhuis-, bierhuis- en kroeg-houders en slijters van sterke dranken in het klein, het patent niet zal worden afgegeven en zij het daarbij uitgedrukte bedrijf niet zullen vermogen uit te oefenen, dan na de helft van hunnen aanslag over elk dienstjaar te hebben voldaan, en het patent voor een volgend dienstjaar mede niet zal worden afgegeven dan nadat het verschuldigde over het voorafgaande jaar ten volle zal zijn aangezuiverd, zullende de belanghebbenden mitsdien, om geene belemmering in hun bedrijf te ondervinden, gehouden wezen, om, voor zoover zulks nog niet mogt hebben plaats gehad, voor de onverwijlde aanzuivering van het door hen nog verschuldigde patentregt over de dienst van 1842/3 en voor de voldoening van de helft van hunnen aanslag over het loopende dienstjaar, dadelijk na dat hun het aanslag-billet van den Heer Ontvanger der Directe Belastingen zal zijn geworden, zorg te dragen.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Vlissingsche Courant geplaatst.

Vlissingen, den 18. Julij 1843.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME.
Ter ordonnantie van Hun Ed. Achtb.
S. VAN DER SWALME.
Secretaris.

Publicatie.

(Vervolg van onze vorige.)

Art. 30. Niemand zal vermogen eenige doove kolen, houtskolen of uitgebrande doppen en zaagsel te leggen of houden in tonnen, manden of andere brandbare vaten, waartoe een ieder zal gehouden zijn te gebruiken koperen, ijzeren of steenen potten, met deksels van dezelfde stof: en zullen alle degenen die doove kolen of doppen uitgeven of verkoopen, dezelve niet mogen afgeven in houten bakken, tonnen of manden; — gelijk mede geen asch zal mogen worden opgeschept of uitgebragt tenzij in potten van voornoemde stoffen.

Art. 31. Het is verboden eenige op- of nederlage te doen van turf, steenkolen, houtskolen, hout, mot, spaanders of andere brandbare stoffen, anders dan met voorkennis en na bekomene toestemming van Burgemeester en Wethouders en alleen op zoodanige plaatsen en met inachtneming van de voorzorgen welke door Hun Edele Achtbare daartoe zullen worden aangewezen.

Van deze bepalingen zijn alleen uitgezonderd de kleinere hoeveelheid brandstoffen, welke iemand voor deszelfs eigen huiselijk gebruik noodig heeft, mits onder inachtneming der navolgende bepalingen:

1.° Dat die brandstoffen, zonder vooraf bekomene toestemming, niet worden gelegd op opene erven, aan de publieke straat grenzende, zelfs al zijn die erven daarvan door eenen muur of anderzins afgesloten, en

2.° Dat zij niet zullen mogen gelegd worden binnen de 7 palmen van eenige ovens, eesten, smidshaarden of andere vuurplaatsen, noch binnen de 3 palmen van de pijp der schoorsteenen.

Het is echter aan de bakkers, koekbakkers en koks geoorloofd hunne spaanders en takken onder de ovens te leggen, mits die plaatsen door ijzeren deuren gesloten worden.

Art. 32. Geene ongebluschte kalk zal in eenig gebouw mogen bewaard of geborgen worden dan op zoodanige plaatsen, welke met speciaal consent van Burgemeester en Wethouders daartoe worden geadmitteerd.

Art. 33. Bij het lossen, laden of verwerken van ligt brandbare goederen, alsmede in stallen, op hooizolders en pakhuizen, loodsen, timmermans-winkels, op scheepstimmer-werven of andere dergelijke meer gevaarlijke plaatsen verder, alsook bij het herstellen en schilderen van gebouwen, mag geen tabak gerookt worden.

Art. 34. Turfkolen, houtskolen of doppen en zaagsel, mogen niet dan gedurende den voormiddag worden uitgebrand.

Art. 35. De brouwers en kuipers en elk ander van vaatwerk gebruik makende, mogen hun vaatwerk niet op de straat heeten vóór zonnen op- en na zonnen-ondergang, ook niet bij sterken wind, ter beoordeeling van Burgemeester en Wethouders, noch op eenige andere plaatsen dan voor hunne brouwerijen of werkplaatsen, en nergens anders, zelfs niet voor huizen, loodsen of schuren, die zij in eigendom, huur of hoe ook anders bezitten.

Art. 36. De kuipers moeten, wanneer zij voor hun beroep van vuur gebruik maken, eene ton met water en eene dweil bij zich hebben, en mogen geene duigen, bodemstukken of eenig ander houtwerk in hunne schoorsteenen zetten of leggen.

Art. 37. De leidekkers en loodgieters zullen bij werkzaamheden in de opene lucht, waarbij zij noodig hebben van vuur gebruik te maken, dezelve niet mogen verrigten bij stormachtig weder, noch voor des morgens ten 8 uren en na des middags ten 12 uren. Zij, alsmede hunne knechts, zullen voorts de vereischte voorzigtigheid in acht nemen en zich behooren te onderwerpen aan de maatregelen van voorzorg, welke Burgemeester en Wethouders noodig mogten oordeelen om in sommige gevallen ten hunnen aanzien tot het voorkomen van ongelukken voor te schrijven.

Art. 38. Het branden van olie voor drukinkt, het raffineren van zwavel en salpeter, het koken van vernis, terpentijn of olie voor de schilders, alsmede het maken van vermilioen, lak en dergelijk, mag niet geschieden in een besloten huis, maar alleen op plaatsen, aan alle zijden door steenen muren omringd of opene pleinen, daartoe door Burgemeester en Wethouders goedgekeurd, en niet vóór zonne op- of na zonnen-ondergang.

Art. 39. Het smelten van pek en het heeten van teer, mag niet anders buiten 's huis geschieden dan bij dag, ook niet bij sterken wind. Ook zal men altoos gereed moeten hebben eene tobbe met water en zand, alsmede eene groote ledige tobbe en daar te boven een zeil of dekkleed, om des noods, den pek- of teerketel aanstonds te kunnen overstelpen; terwijl het binnen 's huis verboden is.

Art. 40. Het is verboden, om in magazijnen of bergplaatsen van heide, hooi, stroo of andere ligt ontvlambare stoffen, vuur te bezigen; terwijl ook in zoodanige bergplaatsen, niet dan

in de hoogste noodzakelijkheid] en niet anders dan met eene behoorlijk geslotene lantaarn geplaatst licht, zal vermogen te worden ingegaan of gewerkt.

Art. 41. Het is verboden, om binnen de stad in eenig gebouw hooi of stroo op te slaan, alsmede om hooibergen aan te leggen dan alleen in zoodanige gebouwen en op zoodanige plaatsen, als daartoe door Burgemeester en Wethouders, na de invoering van dit Reglement, zullen zijn goedgekeurd.

Art. 42. Desgelijks zullen geene ongedorschen granen en dergelijke, binnen deze stad mogen opgeslagen worden dan in de bij Burgemeester en Wethouders daartoe bekende en goedgekeurde gebouwen.

Art. 43. Wanneer bij inspectie door of van wege Burgemeester en Wethouders gedaan, het hooi in de stapels of schuren bevonden wordt, door broeijing gevaar voor brand te kunnen doen vreezen, zal hetzelve op daartoe gegeven last dadelijk moeten worden uitgehaald en gespreid.

Art. 44. Men zal op of in geene schepen of vaartuigen, op een helling staande, of aan eene scheepstimmerwerf leggende, vuur of licht mogen branden.

Art. 45. Binnen scheepsboord mag geen kaarsensteker gebruikt worden, en veelmin brandende kaarsen ergens tegen geplakt worden.

Art. 46. Om, uit hoofde van onbekwame kombuizen en stookplaatsen, zooveel mogelijk alle gevaar voor te komen, is de havenmeester gelast en geautoriseerd met de ambtenaren, daartoe door Burgemeester en Wethouders aan te wijzen, de kombuizen en stookplaatsen in de schepen en schuiten te visiteren, met magt om, des noodig vindende, te ordonneren wat daaraan, tot zekerheid behoort te worden gemaakt, hetgeen dan ook binnen de 24 uren zal moeten geschieden.

Art. 47. Kooplieden, winkeliers of andere die buskruid verkoopen, vuurwerkmakers of verkoopers, alsmede particuliere personen, zullen de voorraad van buskruid en vuurwerken, welke zij volgens de wet van den 26 Januarij 1815 (Staatsbl. no. 7) voorhanden mogen hebben, moeten bewaren in welgeslotene tonnen, kisten, trommels of flesschen en alleen op zoodanige plaatsen als door de daartoe gestelde beambten niet gevaarlijk beschouwd worden, met uitdrukkelijk verbod om eenige vuurwerken of kruid voor de ramen of op de toonbanken uit te stallen, en zulks alles, onverminderd de naleving van de bepalingen vervat in de artikelen 21 en 22 van evengemelde wet.

Art. 48. Het is verboden om voetzoekers, vuurpijlen of andere vuurwerken, hoe ook genaamd, af te steken, alsmede om met kanonnen, snaphanen, pistolen, donderbussen of ander schietgeweer te schieten.

Het wordt echter aan Burgemeester en Wethouders overgelaten, om bij bijzondere gelegenheden dit verbod, hetzij geheel of gedeeltelijk op te heffen en buiten werking te stellen, en eenige straten of pleinen aan te wijzen alwaar het af- en aansteken van voetzoekers en vuurwerken zal geoorloofd zijn.

Art. 49. De bepalingen in het Reglement op de Plaatselijke Politie, alsmede in dat op de Politie op de kaaijen en havens, mitsgaders in de overige Stedelijke Reglementen, welke de strekking hebben om brandgevaar te voorkomen, blijven in stand en worden dierhalve door dit Reglement niet afgeschaft noch buiten werking gesteld, voor zooverre dienaangaande in dit Reglement niet anders is bepaald.

Algemeene bepaling.

Art. 50. Wanneer Burgemeester en Wethouders in het algemeen belang en ter voorkoming van brand, mogten noodig oordeelen eenige daad of handeling, waaromtrent bij de overige artikelen niet bepaaldelijk mogt wezen voorzien, en welke Burgemeester en Wethouders evenwel als nadeelig en gevaarlijk voor de openbare veiligheid mogten beschouwen, te verbieden en momentaneel op te schorten, tot daaromtrent de noodige voorziening zal genomen zijn, zal aan zoodanig verbod (hetwelk schriftelijk ter kennis van de belanghebbenden zal worden gebragt), onverwijld moeten worden voldaan, en zal de daad of handeling, waartoe het verbod betrekking heeft, inmiddels van wege de Politie worden belet, alles behoudens het regt der belanghebbenden op hooger beroep.

Art. 51. Alle vroegere vergunningen strijdig met dit Reglement, zullen aan eene nadere toestemming van Burgemeester en Wethouders onderworpen zijn.

Slotbepaling.

Art. 52. Voor zooverre op de overtreding der hierboven vermelde bepalingen, geene uitdrukkelijke straf bij het Wetboek van Strafregt of andere wetten bereids is of nog verder zouden mogen worden vastgesteld, zullen de overtredingen gestraft worden met eene geldboete van ten minste f 3 — en ten hoogsten f 25 —, onverminderd de bevoegdheid van Burgemeester en Wethouders, om hetgeen strijdig met dit Reglement mogt zijn gebouwd of aangelegd, ten koste van den eigenaar te doen afbreken of veranderen. (Vervolg hierna.)

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

ERFURT, 13 Julij. Den 10. dezer had er in het Pruissische dorp Strausfurt, 5 uren van hier, een treffend ongeluk plaats. Een jongeling van 26 en een meisje van 18 jaren, te zamen verloofd, begaven zich, bij de nadering van een hevig onweder, ijlings naar huis; in hun midden ging de vader der bruid. Plotseling sloeg eene bliksemstraal op het jonge paar neder, doodde hen beide, en wierp den vader bewusteloos, hoewel overigens ongedeerd, ter aarde!

ENGELAND.

— Door het volgende zal men zich een denkbeeld kunnen maken van den spoed waarmede de wapening in Engeland geschiedt, ten gevolge van de bewonderenswaardige orde welke in de tuighuizen heerscht: het stoomfregat de Cijclope, van 450 paardenkracht, lag geheel ontwapend en afgetakeld te Woolwich, niets aan boord zijnde dan het stoomwerktuig; het gouvernement dit fregat dringend benoodigd hebbende, ging de kapitein *Austin* met het krieken van den dag, op eenen Zondag, aan boord, met zijne officieren en equipage; den volgende dag des namiddags was het vaartuig opgetakeld, had 300 tonnen steenkolen ingenomen, verder geheel gewapend en voorzien van geschut, kruid, kogels, water, boeken, enz. en de kapitein verklaarde dat hij gereed was om te vertrekken. Dingsdag morgen vertrok hij naar de kusten van Ierland, waar het schip zich tegenwoordig bevindt.

FRANKRIJK.

— Een Anonymus — volgens de *Siècle* een der uitstekendste artsen van Parijs — heeft in den vorm van een visioen een vlugschrift bekend gemaakt, in hetwelk hij den lezer in het jaar 1943 verplaatst. En wat zien wij daar? De geheele gedaante der wereld is veranderd. Spoorwegen bedekken den aardbodem. De landengten van van Suez en Panama zijn doorgegraven en de grootste schepen stevenen met volle zeilen van de eene zee in de andere. Vooral op het vaste land van Europa heeft alles eene andere gedaante gekregen. Frankrijk stikt niet meer in de enge grenzen van 1815, het heeft « zijne natuurlijke Rijn-grenzen" weder, en zonder een zwaardslag is het tot dit groote resultaat gekomen. De toetreding van naburige volken, Belgische en Duitsche heeft zijn grondbezit volkomen gemaakt, zijn nationaal bestaan op hechte grondslagen bevestigd. Niet genoeg: Italie en Spanje zijn door de banden eener onverbreekbare alliantie met Frankrijk vereenigd en vormen met hetzelve het Iberisch-Gallisch-Italiaansch verbond (*confédération ibergallitale*). Dit verbond is in het Noorden nog door Holland versterkt en wel zoodanig, dat deze vier landen, met behoud van hunne bijzondere onafhankelijkheid, naar buiten de kracht der eenheid hebben. Nevens deze groote westelijke vereeniging staat Duitschland, hetgeen dan het beeld eener natie aanbiedt, gezegend met liberale instellingen, terwijl geen Oostenrijk noch Pruissen meer bestaan. Dit Duitschland is de trouwe bondgenoot van Frankrijk. Polen is weder hersteld, het koningrijk Griekenland grooter en magtiger dan nu, waar het, als eerste voorpost der beschaving tegenover het barbarismus staat. Rusland is lang in Konstantinopel. Engeland heeft deszelfs oude magt verloren, deszelfs schepen erkennen Frankrijks oppermagt, deszelfs handel is tot de Vereenigde Staten overgegaan, wier bevolking tot 80 millioenen gestegen is. Het voormalig Engelsch Indie is onafhankelijk en een magtig rijk geworden. China is vrij en geniet de voorregten eener Europesche beschaving. Alle staten hebben een en hetzelfde burgerlijk- en strafwetboek. In den geheelen omvang van het Iberisch-Gallisch-Italiaansch verbond heerscht een en hetzelfde stelsel van gewigten. Parijs, Madrid, Rome en Amsterdam zijn door spoorwegen vereenigd. Alpen en Pyreneën zijn door reusachtige tunnels vereenigd. In Frankrijk bestaan in alle departementen, in alle provincien banken, die ook aan de armen, de handwerkslieden, ja aan de dagloeners geld leenen, die het arbeidsloon en de concurrentie op een billijken voet regelen, en aan de treurige wisselingen der industrie paal en perk stellen. Dan zullen ook de September-wetten afgeschaft zijn, elk kan schrijven en laten drukken, zonder aan zegel of cautie onderhevig te zijn, elke stad, elk dorp heeft een eigen Journaal elke der 40000 gemeenten van Frankrijk wedijvert in talenten, geest en kennis met Parijs. Nu, droomen zijn bedrog; maar zij laten werkelijke gedachten raden.

BELGIE.

BRUSSEL, den 15 Julij. Uit Luik wordt onder dagteekening van 14. Julij geschreven: « De Duitsche post is hier dezen ochtend een uur later dan gewoonlijk aangekomen. Het schijnt dat hij zijn vertrek van Aken een uur lang had moeten opschorten, ten gevolge van een verschrikkelijk onweder hetwelk gisteren in den achtermiddag tusschen Keulen en Aken gevallen is. Men zegt dat de regen in zoo geweldige vlagen nedersloeg, dat de ijzerscheenen op den spoorweg, over eene uitgestrektheid van meer dan een kwart uur, uit den grond gespoeld, en de reizigers van den trein, die uit Keulen naar Aken op weg was, gedwongen geweest zijn, de rijtuigen te verlaten en tot boven de knieen door het water te waden.

— Het *Journal de Bruxelles* schat het getal personen, dat in dit land, door handenarbeid, in de meest dringende behoeften niet kan voorzien, op 800.000 zielen, dat is, het vijfde deel der bevolking van het Rijk.

NEDERLANDEN.

— Men verzekert, dat, in weerwil van de door *Stenis* afgelegde bekentenis van schuld, echter niet is of zal worden gedesisteerd van de gedane voorziening in cassatie, welke door den verdediger, den heere mr. *L. Metman*, vóór de bekentenis was aangeteekend. Ten gevolge daarvan zijn dan ook bereids de processtukken bij den Hoogen Raad der Nederlanden ingekomen, doch niet vergezeld van eene memorie van cassatie, waaruit men meent te mogen opmaken, dat de verdediger, na de bekentenis van schuld het van zijnen pligt gerekend heeft, geene verdere pogingen tot vernietiging van het gewezen arrest te kunnen of mogen aanwenden, welke nu, zelfs bij volkomen triumph voor den Hoogen Raad, tot geen doel zou leiden. Men wil dat voormelde zaak niet voor de Kamer van Vacantie van den Hoogen Raad (die tot den laatsten Augustus zitting heeft), zal worden behandeld.

— Den 8 Julij is met het schip Manhatten, kapitein *Wetherill*, naar Amerika vertrokken, om zich aldaar te vestigen, eene respectabele bemiddelde Hollandsche familie waaronder vier zonen zijn.

Het verlaten van den vaderlandschen grond door dezen huisvader, is alleen toe te schrijven aan de ongunstige vooruitzigten, ter verkrijging van een onafhankelijk middel van bestaan voor zijne zonen.

GOES, den 17. Julij. Te Scherpenisse (eiland Tholen) is men bezig met het leggen eener nieuwe suatie-sluis aan den polder *Westkerke*. De oude sluis heeft men hiertoe moeten uitgraven en eene ringkade leggen ter keering van het zeewater, welke bleek niet stevig genoeg te zijn, daar dezelve bij het eerste tij reeds doorbrak. Gelukkig was het reeds half eb, en daardoor had men gelegenheid het gat vóór het volgende tij reeds weder te herstellen. Het water, dat hierdoor in den polder gekomen is, heeft weinige, of geene schade veroorzaakt, dewijl slechts eene lage weide, digt onder den zeedijk gelegen eenige oogenblikken overstroomd is geweest. — Van deze gebeurtenis heeft het gerucht der overstrooming van den Stavenissenpolder, dat hier velen ontrustte, waarschijnlijk zijnen oorsprong.

In den zeedijk van dezen polder is een aanmerkelijke val, zoodat Z. E. de Minister van Binnenlandsche Zaken, die Zaturdag ll. aldaar tegenwoordig was, met de Hoofd-Ingenieur *Caland*, te rade zijn geworden, geene pogingen tot herstel van den ouden Zeedijk te moeten aanwenden, maar de inlaag waarin noch hofsteden, noch bouwland liggen, der zee prijs te geven. Gelukkig dat men voor eenige jaren eenen nieuwen inlaagdijk heeft gelegd, waardoor het gevaar van overstroomen, op dit oogenblik ten minste, nog in het geheel niet bestaat, dewijl de nieuwe Zeedijk vooreerst nog al een aanmerkelijk schor voor zich heeft.

GEMENGDE BERIGTEN.

Te Groningen is uitgegeven: Jaap in de Residentie; eene zamenkomst tusschen Jan en Jaap, in den Groninger Tongval: aardig voor jong en oud — De Regering van Appeltern adverteert alle kooplieden in varkens, galanterien enz., dat te Maasbommel 4 jaarmarkten zullen gehouden worden. (N. C.) — Anselme Rotschild heeft aan den heer P. Varkevisser f 100 voor arme Scheveningsche visschers doen toekomen. Het R. K. seminarium te 's Heerenberg is opgeheven. — 18 beursen voor R. K. studenten zijn ingetrokken. — In N. Amerika is 't geraamte eener antideluviaansche konings-hagedis gevonden. Te Brussel is eene maatschappij opgerigt tot afschaffing der oorlogen: alle geschillen zouden bij arbitrage beslist worden. — Het blinden-inst. te Amst. heeft meer dan f 72.000 geërft van de wed. Hochepied. — De Koning en Koningin der Belgen zijn uit Londen te Brussel wedergekeerd en gaan spoedig weder op reis naar Parijs. — Maria Christina is op reis naar Spanje; 't is goed visschen in troebel water. — Pieter Joseph Etienne is door de jury schuldig verklaard aan den moord zijner dochter en veroordeeld tot eeuwigdurenden dwangarbeid. — De rivier de Nijl is twee maanden in de rekening mis geweest. — De Hertogin van Orleans heeft 10.000 franken geschonken, ten behoeve van de meest behoeftige vrouwen der hoofdstad, en 5000 franken voor de werklieden van Parijs. — Te Maastricht zal een persoon teregt staan die voor tien jaren een' manslag begaan heeft.

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 20. Julij. Sedert den 18. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Vlissingen bestemd:

Nooit gedacht, P. Sweuner, New-Castle, steenkolen.

Voor Antwerpen bestemd:

Pallas, G. H. Handers, Virgina, tabak; Mathilda, L. H. Mortenser, Windaw, planken.

Voor Gend bestemd:

Heinrich, T. Darmer, Riga, hout.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Catharina, S. Nelsen; Fortuna, W. de Saghere, beide Avontuur; Ferdinand, J. Andesen, Koppenhagen; Frederik, C. de Haan; Wismar, J. Krohn, beide Elseneur; Evedine, J. Badbeving, Riga; Royal, H. Heimsaght, New-Castle, alle ballast.

MIDDENPRIJZEN
van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,
20 Julij 1843.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
2 J. Zeeuwsche dito	f 7.25	Boekweit	f .
1 J. dito	« 7.25	Winter Garst	« .
N. dito dito	« 8.75	Zomergarst	« 5.40
2 J. Walch. Tarwe	« 7.75	W. Witte Boonen	« .
1 J dito	« 7.75	W. Bruine dito	« 10.
Nieuwe dito	« 9.25	W. Paardenboonen	« 5.00
2 J. Zeeuwsche Rogge	« 8.00	Z. dito	« 4.70
1 J. dito	« .	Raapolie	f 34.00 p. v.
Nieuwe dito	« .	Patentolie	« 36.50 «
W. Groene Erwten	« .	Lijnolie	« 36.00 «
Z. dito	« .	Raapkoeken f	. de 1040 st.
Koolzaad	« 9.50	Lijnkoeken «	8.50 « 100 «
Haver	« .		

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.